

καὶ ἄρχεται αὐθις ἀπολαμβάνειν τὴν πτέρωσιν ἀμα τῇ τούτων βλαστήσει. Ἀλεκτορίδι δ' ὑποτιθέασιν κυτῶν τὰ φὰ ἐπωάζειν οἱ τρέφοντες διὰ τὸ τὸν ἄρρενα, τῆς θηλείας τοῦτο δρώσης, ἐπιπετόμενον συντρίβειν· διὰ ταύτην δὲ 5 τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἀγρίων ἔνιοι δρνίθων ἀποδιδράσκοντες τοὺς ἄρρενας τίκτουσι καὶ ἐπωάζουσιν. Υποτίθεται δὲ ταῖς ὅρνισι μᾶλιστα δύο φά· τοσαῦτα γὰρ μόνα δύναται ἐπωάζουσα εξάγειν. Ἐπιμελοῦνται δ' ὅπως μὴ καταβαίνουσα ἀπολίπῃ τὸν ἐπωασμὸν, παρατιθέντες τροφήν. Οἱ δ' ὅρνιθες 10 περὶ τὴν ὁχείαν τοὺς ὄρχεις μείζους ἴσχουσιν· ἐπὶ τέλους [δὲ] οἱ μὲν μᾶλλον ὁχευτικοὶ, καὶ ἀεὶ ἐπιδήλους, οἷον ἀλεκτρυόνες καὶ πέρδικες· οἱ δὲ μὴ συνεχῶς, ήττον. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν δρνίθων κυήσεως καὶ γενέσεως τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

ΚΕΦ. I.

15 X. Οἱ δ' ἵχθύες ὅτι μὲν οὐ πάντες φοτοκοῦσιν, εἴρηται πρότερον. Τὰ μὲν γὰρ σελάχη ζωοτοκεῖ, τὸ δὲ τῶν ἄλλων γένος ἵχθύων φοτοκεῖ. Ζωοτοκεῖ δὲ τὰ σελάχη πρότερον φοτοκήσαντα ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκτρέφουσιν ἐν αὐτοῖς, πλὴν βατράχου. ἔχουσι δὲ καὶ τὰς ὑστέρας, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω 20 ἐλέχθη, διαφόρους οἱ ἵχθύες· τὰ μὲν γὰρ φοτοκοῦντα δικρόας ἔχει καὶ κάτω, τὰ δὲ σελάχη δρνιθωδεστέρας. Διαφέρει δὲ τῆς τῶν δρνίθων ὑστέρας, ὅτι οὐ πρὸς τῷ ὑποζῷματι ἔνιοις συνίσταται τὰ φὰ, ἀλλὰ μεταξὺ κατὰ τὴν ράχιν, ἐκεῖθεν δ' αὐξανόμενα μεταβαίνει. Τὸ δ' φὸν γίνεται πάν-

6-7. Τοῖς ὄρνισι Bk. — 9. Ἀπολίπῃ] διαλίπη Bk. — 10-11. ἴσχουσιν ἐπιδήλως, οἱ μὲν μᾶλλον ὁχευτικοὶ καὶ μᾶλλον ἐπιδήλως Bk.